

KRAJ A LIDÉ PO VICHŘICI

Tento román není pohledem do ráje, ale do duší hamižných a zpupných lidí. Pokřivené charaktery plodí pokřivené vztahy.

Roku 1870 se Šumavou přehnala nevídaná vichřice, jakou místní nepamatovali. O pár let později padlé stromy obsadil „zlatý brouček“, jak tamější lidé nazývali kůrovce. Přírodní katastrofa? Jak pro koho. Byli tací, kteří na zasažených stromech chtěli vydělat a proměnit zalesněné stráně v holiny. Karel Klostermann, jehož líčení šumavské krajiny jsou krásou jazyka nedostižné, se volbou názvu projevil jako velký ironik. Tento román je vším, jen ne pohledem do ráje. Sedlák Podhamerský je ztělesněním zpupnosti, hamižnosti, bezohlednosti a nadřazenosti. Urvat co nejvíc pro sebe, to je jeho životní cíl. A jeho dcery? Žádná mu nepomůže, když se kvůli věnu jedné z nich zadluží tak, že musí prodat les a končí jako nuzák. Špatné charaktery autor vyvažuje moudrostí a pokorou starého Seppa, který se těší respektu ostatních. Klostermann vypráví příběh se sugestivností a naléhavostí, jež se nás dotýkají i dnes.

ČTE IVAN ŘEZÁČ

Nezkrácená verze na 2 MP3 CD
Celková délka 12 hodin 40 minut

8 595693 412626